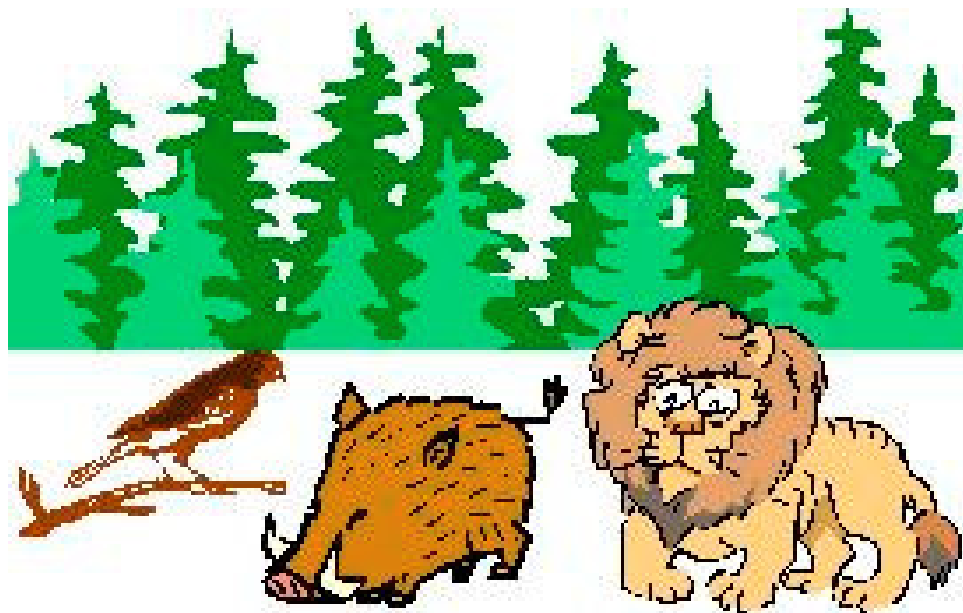

התרנגול שלנו היה, כמובן, המטבח. שם הוא בילה את כל זמנו.

מדי חודש ארגן התרנגול שלנו ארוחה חגיגית לכל החיות שגרו ביער סביב ביתו. אבל במיוחד עבור שלושת החברים הטובים שלו, אריה, זמיר וחזיר בר, שגרו בקרבה.

יום אחד שלושת הידידים של התרנגול הלכו לביתו, כדי לעזור לו בהכנת הארוחה החגיגית החודשית. אבל בבית לא מצאו אף אחד!

מוטב מאוחר מאשר לעולם לא

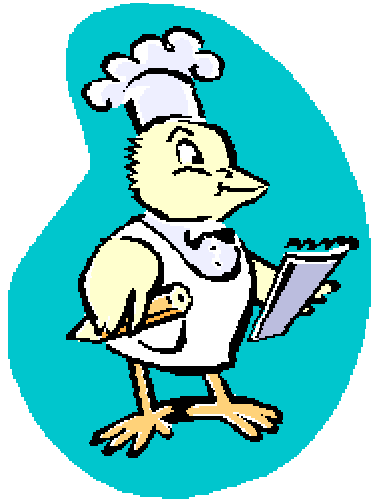
ליילה בטיסון

הנה סיפור על תרנגול קטן. תרנגול מיוחד, תרנגול צורפתי. הוא היה מיוחד במינו כי... ידע להכין ארוחות לאיני טעם, ארוחות "הסרט הכחול".

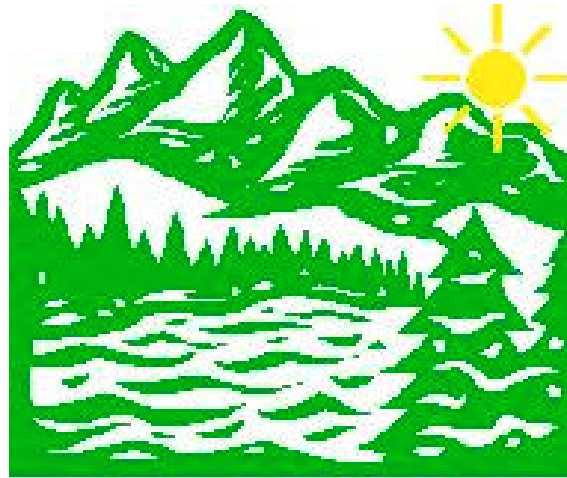
איזה תרנגול מוזר, נכון? ובכן, התרנגול הזה גר לגמרי לבדו בבית גדול. בבית זה היה רק חדר שינה אחד, והיה בו גם אולם חגיגות ענק. אבל המקום האהוב ביותר על

חבריו כמעט ולא הכירו אותו, כי היה רזה ורטוב כולו.
"חשבנו שאינך כבר בין החיים" קרא האריה.
אבל התרנגול רק סגר את הדלת וסיפר להם מה קרה לו.

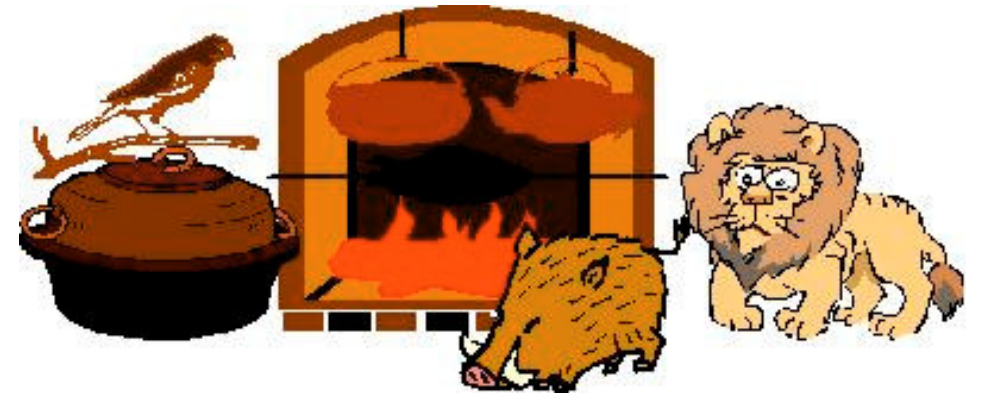

"התחלתי להכין את הארוחה החגיגית כשפתאום הבנתי כי חסר לי רכיב אחד, שבלעדיו המנה העיקרית לא תהיה שווה כלום.

ידעתי כי הירק המיוחד הזה צומח באזור שטוף שמש, בגדת אגם קטן, בארץ רחוקה.
לכן החלטתי ללכת לשם מיד. זה היה רחוק מאוד, מאות קילומטרים מכאן. תעיתי בדרך, וגם חליתי. אך בסוף מצאתי את האגם הקטן וראיתי את

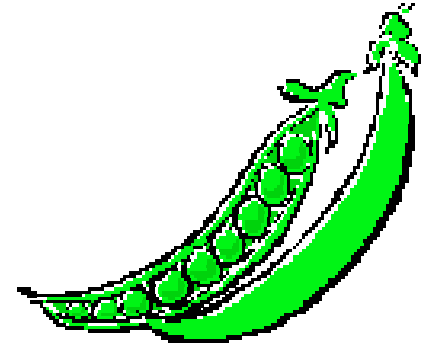

מודאגים מאוד חיפשו אותו בכל הבית, בכל האולמות וחדרים, ממרתף ועד עליית הגג. ובסוף הזמיר קרא "אני מיואש. התרנגול נעלם!"
"תרנגול מסכן" אמר חזיר בר.

עברו שבועות אחדים והידידים התחילו לשכוח את התרנגול ואת הארוחות שלו. אחרי חודשים אחדים הם עברו גם לגור בביתו.
אך, ידידי הקטנים, אין זה עדיין סוף הסיפור. אחרי שישה חודשים, נדמה לי שהיה זה בחודש אפריל, היה מזג האוויר גרוע. גשם ירד ימים שלמים ללא הפסקה. שלושת הידידים ישבו והתחממו ליד התנור ופתאום.. הנה התרנגול!
"מצאתי! מצאתי!" הוא קרא.

הירק הנפלא: אפונה ננסית!
אספתי אותה מיד וחזרתי
במהירות הביתה!"

התרנגול וידידיו החליטו מיד
לחגוג. הם הכינו ארוחה לכל
ממלכת החיות. זו הייתה הארוחה המפורסמת
ביותר עד היום בכל ההיסטוריה של הארץ. קוראים
לה "ארוחת האפונים הננסיים."

